

Bilag 18.

BIRKERØD OPLYSNINGSFORBUND

Birkerød, den 1. maj 1967.

Birkerød Oplysningsforbund skal hermed tillade sig at fremkomme med nedenstående henvendelse til folketingsudvalget.

Vor henvendelse tager i første række sigte mod de æstetisk betonedede praktisk-produktive fag såsom stoftryk, vævning, porcelænsmalning etc. under fritidsundervisningen, men vore betragtninger har efter vort skøn rækkevidde også ud over disse fag.

Vi forstår, at man med ordlyden i „Den grønne betænkning“ om kravene vedrørende de krævede undervisningsplaner har ønsket at lægge fagene i mere faste rammer end hidtil. Vi vil imidlertid tillade os at henlede udvalgets opmærksomhed på, at det næppe vil være muligt at udarbejde sådanne pædagogisk tilrettelagte planer, når der ikke i forvejen eksisterer målsætninger for fagene.

Vi frygter, at man gennem en undervisning uden målsætning, eller en målsætning, som det alene overlades til lærerkræfterne at udarbejde efter disses personlige formåen, meget nemt kommer ud i forhold af usikkerhed, der næppe vil være ønskelige, og at man som resultat får en stærkt svingende undervisning fra by til by og fra lærer til lærer.

Det store arbejde, der i dag mange steder gøres for formningsundervisningen i folkeskolen, bør efter vor opfattelse videreføres i fritidsundervisningen. En fritidsundervisning uden målsætning vil meget let komme til at modarbejde de bestræbelser, der udfoldes i folkeskolen, og som sikkert vil motivere mange til senere at søge fritidsundervisningen for at videreudvikle deres interesse eller evner for „de skabende fag“.

Gennem målsætninger også for voksenundervisningen vil man kunne opnå, at der bygges videre på folkeskolens og ungdomsskolens arbejde, så fritidsundervisningen danner en naturlig overbygning.

Ikke blot vil velmotiverede målsætninger kunne føre til en udvidet forståelse af kunsthåndværket som kunstart og styrke den kritiske sans og smag hos de mange elever over hele landet, der følger netop disse former for undervisning. Men målsætninger vil også gøre det langt nemmere for initiativtagerne i oplysningsvirksomheden og for de godkendende myndigheder at udvælge de bedst kvalificerede lærerkræfter og kontrollere undervisningens lødighed.

Målsætninger kan efter vort skøn udarbejdes, så at de ikke angriber lærernes metodefrihed eller kommer til at virke som et „statsdirigeret kulturprogram“.

I samme forbindelse skal vi tillade os også at komme ind på „Den grønne betænkning“s omtale af fritidsgrupper, hvor der ikke kræves egentlig undervisning efter plan. Vi ser til fulde værdien af denne aftenskoleform, men vil gerne påpege, at efter vort skøn bør de samme målsætninger, der skulle gælde den egentlige undervisning, også være lærernes grundlag i fritidsgruppen. Efter vor opfattelse vil der hvile et meget stort ansvar på læreren netop i fritidsgruppen, idet han i vid udstrækning vil komme til at vejlede de elever, der har gennemført en måske tre- eller fireårig grundundervisning, og nu for alvor skal mærke om „vingerne kan bære“. Her vil det bl. a. være krævende teknisk-manuelle spørgsmål, der skal løses, og æstetisk betonedede spørgsmål. Vi mener derfor, at det i en undervisningsvejledning er hensigtsmæssigt at præcisere, at læreren bør arbejde på samme målsætning her som i den egentlige undervisningssituation, og at man henleder opmærksomheden på, at der bør stilles så store krav (eller større) til den lærer, der påtager sig ansvaret for fritidsgruppen.